

Nyelvtanárok felkészítése a tanulók szótárhasználatának fejlesztésére – út a hatékony, önálló tanuláshoz

P. Márkus Katalin

a Károli Gáspár Református Egyetem, Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar,
Anglisztika Intézet, Maxim Könyvkiadó
p.markus.kata@kre.hu

A nyelvtanulás során használt segédkönyvek (referenciaművek) közül a szótárakat kellene az elsők között használni. A megfelelő szótárhasználati készséggel rendelkező diákok így később a közoktatás magasabb szintjein is könnyebben férnek hozzá más segédkönyvek információihoz. Kutatások adatai szerint azonban a szótárhasználati kompetenciák fejlesztése sokszor elmarad a hazai közoktatásban. A hiányosságokat felismerve egyre többen egyetértenek azzal, hogy a szótárhasználatot be kellene építeni a tanmenetbe, így a pedagógusok segítenének áthidalni a lexikográfusok és a szótárhasználók közti szakadékot. Jelen tanulmány a Károli Gáspár Református Egyetem (KRE) Anglisztika Intézetének lexikográfiai kurzusát mutatja be, többféle gyakorlat prezentálásával illusztrálja a szótárhasználati készségek fejlesztését – az élethosszig tartó tanulás ezen nélkülözhetetlen elemét –, a biztosabb nyelvi tudás kiaknázását.

Kulcsszavak: szótár, referenciamű, nyelvi készség, gyakorlatok, szótárhasználat

DOI: 10.37205/TEL-hun.2021.2.08

Bevezetés

Napjaink gyorsan változó, online világában a 21. század embere rendkívül sokrétű tudással rendelkezik, viszont ezt nem feltétlenül a fejében hordozza. Felgyorsult életünkben a tudáshoz való hozzáférés ennek értelmében nélkülözhetetlenné vált. Nemzetközi tudásszintmérő eredmények jól tükrözik, hogy a magyar diákok tudásszintje a felmért területek nagy részén stagnál vagy rosszabb képet mutat, mint korábban. Évről évre azt tapasztaljuk, hogy az általános iskolát befejező tanulók között nagy számban vannak olyanok, akik minimális szövegértési vagy matematikai képességekkel sem rendelkeznek. Ráadásul a digitális tudást, valamint a problémamegoldást mérő teszteken a magyar diákok csak jóval a nemzetközi átlag alatt szerepelnek (Csapó et al., 2015). A probléma igen sokrétű, ebben a tanulmányban nem szándékozom a hazai helyzetképet, illetve a jövőbeli lehetséges változásokat felvá-

zolni, ugyanis egyértelműnek látszik a kapcsolat a szövegértési képesség és az információszerzés között. Írásomban a Covid19-járvány miatt egyre hangsúlyosabbá váló autonóm tanulásra koncentrálva jó gyakorlatokat szeretnék bemutatni a referenciaművek tanulásban betöltött szerepének hangsúlyozására, valamint a szótárdidaktika oktatására.

A Z és az alfa generációtól jogosan elvárható, hogy képes legyen az információ eléréséhez és feltérképezéséhez szükséges komplex kognitív műveletek elvégzésére, hiszen mobileszközök és az internet közelében nőtt fel. Éppen ezért az információhordozó szerepű, online elérhető szótárak és enciklopédiák nagy jelentőséget kapnak mai felgyorsult, változó világunkban. A minőségi és megbízható információ megszerzése azonban akadályokba ütközhet, ha a felnövekvő generációknak nem tanítjuk meg a hozzáféréshez szükséges utakat és módszereket. Az internet által biztosított információáradat szinte határtalan méreteket ölt, ami sokszor zavaró és félrevezető lehet, ha a diákok nem tudják azt rendszerezni, dekódolni és értelmezni. Megfelelő gyűjtés, szűrés és feldolgozás hiányában elvesznek a tengernyi adat között. Az információ eléréséhez, kezeléséhez és tárolásához szükséges készségeket már a családban és a közoktatásban el kell(ene) kezdeni megalapozni, valamint fejleszteni (P. Márkus, 2020c), a következőkben a szótárdidaktika bevonásával erre fogok egy lehetséges utat bemutatni.

Problémák, hiányosságok a szótárhasználat tanításában

Nemzetközi lexikográfusok egy Budapesten megrendezett Euralex (European Association for Lexicography) konferencián 1988-ban a szótárhasználat fontosságára hívták fel a figyelmet, amikor a témának külön szekciót szenteltek, ezzel pedig egy új kutatási terület született (Braasch, 2012). Már ekkor, a 20. század második felében is több felmérés igazolta (például Quirk, 1973; Atkins & Varantola, 1997), hogy a szótárhasználat gyakran akadályba ütközik, mivel a nyelvtanulók nincsenek tisztában az alapvető lexikográfiai elvekkel, valamint a helyes használathoz szükséges ismeretekkel. Mindezek hiányában a szótárak nem tudják maximálisan betölteni szerepüket, valamint nem képesek hatékonyan támogatni a tanulást. Erre válaszul a szótárszerkesztők igyekeztek egyre inkább a (nyelv)tanulók igényeire szabni készülő szótáraikat, így megjelentek az első tanulószótárak. Azonban közzismert tény az is, hogy nem elég csak a szótáraknak változniuk, a (nyelv)tanulóknak is gyakorolniuk kell a helyes szótárhasználatot (vö. Atkins & Varantola, 1997).

A fent említett szótárhasználati problémák leküzdésében szükség van a (nyelv)tanár segítségére, aki megfelelő módszertani ismeretek és segédanyagok birtokában képes áthidalni a szótárak és használóik közötti szakadékot. A szótárhasználati felmérések és monitorozások eredményei szomorú képet festenek a nyelvtanulók szótárhasználati képességeiről (lásd például Márkus & Szöllősy, 2006; Dringó-Horváth, 2017). Többek között általános probléma, hogy a szótárhasználó nincs tisztában azzal, hol találhatja meg a szavakkal, szókapcsolatokkal és nyelvtannal kapcsolatos kérdéseire a válaszokat. Abban az esetben pedig, ha sikeresen megtalálja a választ, sokszor nem tudja értelmezni a megtalált adatokat. Az értelmezésre vonatkozó gyakori problémát többnyire a szótári gyakorlatban alkalmazott kódok, jelek és rövidítések okozzák.

A nyelvtanulási folyamatban a nyelvtanárok feladata lenne, hogy felhívják a tanulók figyelmét a szótárak és egyéb referenciaművek helyes használatára, szemléltessék a szótárakban közölt információkat, rövidítéseket, beszéljenek a szótárhasználat alapvető szabályairól. A tanulóknak növelni kellene a szótártudatosságot, a tanárokat pedig fel kellene készíteni erre a feladatra. Az egyetemeken a szakmódszertan-oktatás részeként a referenciaművek használatának gyakorlatát is hangsúlyozni kellene. Mindezen háttéresemények vezettek el oda, hogy a Grimm szótárak sorozatba tartozó angol–magyar és magyar–angol nyelvű gyerekasztár, illetve tanulóasztár struktúrája alapján a közoktatásban is használható szótárhasználati munkafüzeteket dolgoztunk ki. A munkafüzet feladatai úgy épülnek egymásra, hogy azok fokozatosan vezessék be a diákokat a szótárak használatába. E segédanyagok bizonyos tekintetben megoldást nyújtanak a hosszú éveken keresztül fennálló hazai problémákra (P. Márkus, 2019, 2020a, 2021), azonban a teljes siker érdekében a tanárképzés tananyagaiba be kellene építeni a szótárdidaktika témakörét, valamint a már gyakorló nyelvtanároknak továbbképzéseket lehetne tartani a témában (a Maxim Könyvkiadó kezdeményezése által már elindult a közoktatásban dolgozó nyelvtanárok szótárdidaktikai továbbképzése).

A lexikográfia és a szótárhasználat oktatása

A szótárhasználat készségének megalapozását már az általános iskolában fontos elkezdni, és ezt – a minőségi tudás érdekében – a középiskolában fokozatosan, a nyelvi szint emelkedésével tovább kell fejleszteni. Még az egyetemi hallgatóknak, különösen a fordító- és tanár szakos hallgatóknak is szükséges tanulniuk az online szótárak, korpuszok megfelelő használatát. A különböző internetes oldalakon

szinte minden kérdésünkre választ kapunk, a gondot pedig a túl sok válasz, a túl sok adat okozza. Idegen nyelv esetében például a fordítási gyakorlatokhoz szükséges adattömegből hiteles, megbízható információt kell kinyerni. Ennek eléréséhez olyan kompetenciafejlesztésre lenne szükség, amelynek elején a minőségi nyomtatott szótárak állnak – egynyelvűek és kétnyelvűek egyaránt –, majd ezek megismerése után az elektronikus szótárakkal bővíthetjük az ismereteket.

A tanulás kezdeti szakaszában a nyomtatott szótár szerepe meghatározóbb, ezáltal megismerhető a minőségi szótárhasználat, az információk sokféleségének fontossága, valamint a különböző információk megtalálásának módja. Mivel az elektronikus szótárak szócikkeinek felépítése többnyire megegyezik a nyomtatott társaikéval, erre az alapra már biztosan építkezhetünk. Sajnos az internet rengeteg olyan „szótárféleséget” tartalmaz, amely nem nevezhető tudományos értelemben vett szótárnak. Abban az esetben, ha a tanulás folyamatának elején nem ismertetjük meg a tanulókkal a minőségi (nyomtatott) szótárakat, fennáll annak veszélye, hogy az interneten a témérdek adat és találat közül nem tudják kiválasztani a megbízhatókat – hiszen az interneten bárki megjelentethet saját szólistákat, szótári adatbázisokat, azonban ezek minősége megkérdőjelezhető –, és nem képesek megkeresni azt, amire az adott feladathoz szükség van: például egyszerűen megtalálni a célnak legalkalmasabb szótártípust (vö. M. Pintér, 2019).

A digitális szótárak egyre nagyobb teret fognak nyerni a jövőben, erre pedig az oktatásnak is reagálnia kell. Ebből következik, hogy a lexikográfiai ismeretek oktatásának is követnie kell a változásokat, utat mutatva abban, mit is kellene a diákoknak tudni a digitális és a nyomtatott szótárakban történő hatékony és sikeres információkeresés céljából. Az eddigi kutatások és felmérések azt bizonyítják, hogy rendkívül alacsony a szótárhasználat intézményesített oktatásának aránya (bizakodásra adhat okot, hogy egyre több felsőoktatási intézmény ismeri fel a szótárhasználat oktatásának fontosságát – a magyarországi angol szakos képzést illetően lásd például Magay, 2000; P. Márkus 2020b; P. Márkus & Pődör, 2021). A felmérésekből az is kiderül, hogy a diákok túlnyomó többsége önállóan, autodidakta módon sajátítja el a szótárhasználatot (ezáltal ismereteik hiányosak, például: nem látják át a szótárak típusainak rendszerét, így nem tudják majd kiválasztani az adott célnak megfelelőt; a szótárakban alkalmazott elrendezés, illetve jelrendszer ismerete nélkül pedig a sok adat elvész a sorok között, nem találják meg, nem tudják értelmezni az adatokat), amin a jövőben változtatni kellene (vö. Márkus & Szöllősy, 2006; Dringó-Horváth, 2017; Dringó-Horváth et al., 2020).

A lexikográfia és a szótárhasználat oktatása a felsőoktatásban

A tanulmányom első részében felvázolt célok és okok megerősítik azt a tényt, hogy az egyetemi keretek között tartott elméleti lexikográfiai oktatást hasznos lenne szótáridaktikával, a szótár használatának tanításával kiegészíteni. A következőkben egy olyan, a Károli Gáspár Református Egyetemen megvalósult képzésről számolok be, amely a fent említett hiányokat igyekszik pótolni.

A képzésről általában – A Károli Gáspár Református Egyetem Anglisztika Intézet, Angol Nyelvészeti Tanszékén

A *Lexikológia és lexikográfia* tantárgy egyszemeszteres kurzus, amelynek során a lexikológia témakörével kezdődik az alapozás, hozzákapcsolva a lexikográfia vonatkozó területeit. Célunk a legfontosabb lexikológiai és lexikográfiai ismereteken túl bemutatni azokat az elméleti és gyakorlati kapcsolódási pontokat, amelyekre ezután fel tudjuk építeni a szótárhasználat gyakorlati oktatásához szükséges elemeket. A tanár szakos hallgatók ezért elsajátítják a lexikológiai és lexikográfiai alapfogalmakat, bepillantást nyernek a szótárhasználati kutatásokba, megismerik a szótárelemzés és -összehasonlítás módszerét, illetve az angol nyelv szempontjából fontos nyomtatott és elektronikus szótárakat. A különböző szótártípusok felfedezése után a hangsúlyt a mai nyelvet leíró, általános és szinkron szótárakra helyezzük, tehát etimológiai vagy szakszótárakkal nem foglalkozunk alaposabban. Az egyetemet befejezván tudniuk kell majd, hogy adott célra adott korcsoportnak milyen típusú szótárat kell használni, tehát fontos elegendő ismeretet szerezniük a minőségi egynyelvű és kétnyelvű angol szótárakról (P. Márkus & Pődör, 2021).

A lexikográfia elméleti és gyakorlati síkján négy főszereplővel kell számolnunk: a *szótárkészítő* megalkotja a szótárat, amelyet a *használó* megvásárol, akit gyakran támogat a szótári ismereteket oktató *tanár*, végül pedig a *szótárkutatót* kell még megemlítenünk, aki munkájával támogatja a fejlődést, illetve biztosítja a folyamatos minőséget (vö. Hartman, 2001). A képzés során e szintek és szereplők mentén mind a négy szerepkört érintenünk kell. Az elméleti résszel kapcsolatosan a *szótárszerkesztés* folyamatáról is szó esik. Minden egyes szótári rész és szint tárgyalása után a *szótárhasználat* kérdése is előtérbe kerül, amelyhez érdemes nyelvi feladatokat csatolni, így bemutatható a különböző nyelvi kérdések szótárral történő megválaszolása. Ez már a *szótáridaktika* területe, ekkor megbeszéljük a szótárhasználat oktatásának módszereit gyakorlati feladatokon szemléltetve azokat. Mindezek után, amikor a hallgatók már szélesebb képet kaptak a lexikográfia területeiről, a *szótárkutatás* lehetséges eszközeiről és tényeiről tanulnak (vö. Fóris, 2018; P. Márkus & Pődör, 2021).

A szótárhasználat segédanyagai

Fontos megtanítani a szótár használatának két különböző típusát: az *aktív* és a *passzív* használatot. Mindkét típusú szótárhasználat bemutatására és gyakorlására feladatokat kell kidolgoznunk, ha tudatos szótárhasználatot szeretnénk kialakítani a tanulóknál. A szemináriumokon óráról órára szemléltetjük a különböző szótári elemekre készített módszereket és gyakorlatokat, majd választható feladatként a bemutatott példák alapján a hallgatók is elkészítik saját szótárhasználati feladatsoraikat. A passzív szótárhasználatra vonatkozó feladatok az angol–magyar szótári részre vonatkoznak, az összes itt található információ előtérbe kerül. A feladatok a szócikkekben található elrendezést követik: ábécérend, kiejtés, morfológia, szintaxis, jelentések és ekvivalencia, frazeológia, kulturális információk ablakok és tematikus rajzok.

A feladatok célja a helyes szótárhasználat bemutatása és a szótárhasználati kompetencia fejlesztése. Az aktív szótárhasználat esetében a feladat megoldásához szótárra van szükség, de a feladat nem mindig magára a szótárra vonatkozik. Ebbe a csoportba tartoznak az olyan gyakorlatok, amelyek írásbeli vagy szóbeli szövegalkotást igényelnek. Itt a visszakeresés fontosságát kell kiemelni, hiszen az aktív szótári részben (vagyis a magyar–angol részben), már nem fog a használó minden információt megtalálni (gondoljunk csak a kiejtésre vagy a rendhagyó alakokra). A felvázolt szótárhasználatra épülő feladatok prezentálása után a diákoknak szótárhasználati feladatsort kell összeállítaniuk (öt-tíz percet igénylő feladatok). A gyakorlatok nagy előnye, hogy órán csoportban, egyénileg vagy akár otthon (házi feladatként) is elvégezhetők és az adott mintára bármikor új feladatot lehet készíteni (P. Márkus & Pődör, 2021).

Példák a gyakorlatokra és a fejlesztendő területekre

1. A feladatok összeállítása során fontos kiemelni a *felismerés* folyamatát olyan feladatokon keresztül, amelyek az adott fordítás megoldásához szükséges szó kiválasztására irányulnak (például a helyes jelentés megtalálása), illetve a szócikkben található információk értelmezésére vonatkoznak (például jelek és rövidítések értelmezése).
2. A szócikk szerkezeti felépítését ismertető és a szótár használati útmutatóját értelmező feladatok a *megfigyelés* folyamatát erősítik. Rá kell vezetni a nyelvtanulókat a szótári bevezető elolvasásának fontosságára, valamint be kell gyakorolni a rövidítések, illetve a fonetikai jelek helyes értelmezést.
3. Az *összehasonlítás* folyamatát fejlesztjük, amikor a diákok például egy elektronikus és egy nyomtatott szótár szócikkét vetik össze összehasonlító-elemző feladatként.
4. A szótárak legtöbbször ábécérendben közlik a címszóval kapcsolatos adatokat, azonban ez az elrendezés nem támogatja a szavak memorizálását. Ez a probléma megoldódhat, ha a feladatok akár különböző témakörökhöz kapcsolódnak (például vásárlás, sport, étkezés, hobbi). Ezek a *gyűjtés* folyamatát illusztráló feladatok a szótanulásban óriási segítségre lesznek.
5. *Kreativitást és kooperációt* igénylő feladat, amikor a tanulók önállóan hoznak létre hasonló feladatokat, amelynek motivációs ereje óriási lesz a nyelvtanulás folyamatában (vö. Gonda, 2009; P. Márkus & Pődör, 2021).

Szótárelemzéshez kapcsolódó kutatások és feladatok

A szótárelemzés egy másik elvégzendő munka, amely a *szótáridaktika* és a *szótárszerkesztés* témakörei után már a *kutatás* területére irányítja a hallgatókat. Egy megadott kritériumrendszer alapján elemzés céljára választhatnak az angol egy-nyelvű vagy a hazánkban megjelent kétnyelvű szótárak közül egyet. Az elemzést egy kérdések által vezetett útmutató segíti, amelyet a szótárelemzésen alapuló nemzetközi és hazai szakirodalom alapján állítottunk össze. Az útmutató a címszótól kiindulva a szavak elrendezésén át az utalások rendszeréig a szótár minden részletére kitér, és fejezetekre osztva rendszerez. A fejezeteken belül témérdek kérdés olvasható, ami segít a hallgatóknak gyakorlati alkalmazáson keresztül eligazodni a szótárszerkesztés elméletében. A hallgatók megtanulnak a szótár minden részletére odafigyelni, tudni fogják, hogy egy új szótár használatánál milyen tényezőkre kell figyelniük, képesek lesznek a minőségi szótárt a rossz minőségű-

től megkülönböztetni, ezáltal diákjaiknak is hatékonyabban tudnak majd a szótár-választásban segíteni, amit az egyik legfontosabb célként tűztünk ki (P. Márkus & Pődör, 2021).

Összegzés

A technikai fejlődés hihetetlen üteme a lexikográfiát és a szótárhasználati kutatásokat is új területekre vezeti, változnak a szótárak és ezzel a szótárhasználat is. Ennek következtében a szótárak és a lexikonok mint információhordozók egyre hangsúlyosabb szerepet kapnak modern világunkban és ennek részeként a nyelvoktatásban. A szótárhasználat során fejlesztendő, az információszerzést befolyásoló tényezők az információs társadalom szinte minden területére hatással lesznek – gondoljunk csak az önálló tanulás, a digitális kompetenciák, a problémamegoldás vagy az információszerzés számos területére. Mindezek elsajátítása nehézségbe ütközik, ha a referenciaművek, szótárak kimaradnak az oktatási folyamatból. A szótárhasználat oktatásának hangsúlyosabb szerepet kellene kapnia a jövőben a közoktatásban, hogy a 21. századi kihívásoknak meg tudjunk felelni, erre pedig az egyetemen elengedhetetlen felkészíteni a tanár szakos hallgatókat.

Irodalom

- Atkins, B. T. S. & Varantola, K. (1997). Monitoring dictionary use. *International Journal of Lexicography*, 10(1), 1–45. <https://doi.org/10.1093/ijl/10.1.1>
- Braasch, A. (2012). Magay Tamás az európai lexikográfusok között. In Pintér, T., Pődör, D. & P. Márkus, K. (Eds.), *Szavak pásztora: Írások Magay Tamás tiszteletére* (pp. 334–344). Grimm Könyvkiadó.
- Csapó, B., Bodorkós, L. & Bús, E. (2015). A tanárképző központok működési standardjainak és akkreditációs szempontjainak kialakítása. In Horváth H., A. & Jakab, Gy. (Eds.), *A tanárképzés jövőjéről* (pp. 29–42). Oktatókutató és Fejlesztő Intézet.
- Dringó-Horváth, I. (2017). Digitális szótárak – szótárdidaktika és szótárhasználati szokások. *Alkalmazott Nyelvtudomány* 17(5), 1–27.
- Dringó-Horváth I., P. Márkus, K. & Fajt, B. (2020). Szótárhasználati ismeretek vizsgálata német és angol szakot végzettek körében. *Modern Nyelvoktatás* 26(4), 16–38.
- Fóris, Á. (2018). *Lexikológiai és lexikográfiai ismeretek magyar (mint idegen nyelv) tanároknak*. Károli Gáspár Református Egyetem–L'Harmattan Kiadó.
- Gonda, Zs. (2009). A szótárhasználati kompetencia elsajátítása és fejlesztése. *Anyanyelv-pedagógia* 2(2). <http://www.anyanyelv-pedagogia.hu/cikkek.php?id=160> (2020. 04. 12.)

- Hartmann, R. R. K. (2001). *Teaching and Researching Lexicography*. Pearson Education.
- Magay, T. (2000). Teaching Lexicography. In Heid, U., Evert, S., Lehmann, E. & Rohrer, Ch. (Eds.), *Proceedings of the Ninth EURALEX International Congress, EURALEX 2000* (pp. 443–445). Universität Stuttgart.
- Márkus, K. & Szöllősy, É. (2006). Angolul tanuló középiskolásaink szótárhasználati szokásairól. In Magay, T. (Ed.), *Szótárak és használóik. Lexikográfiai füzetek 2.* (pp. 95–116). Akadémiai Kiadó.
- M. Pintér, T. (2019). Digitális kompetenciák a felsőoktatásban. *Modern Nyelvoktatás*, 25(1), 47–59.
- P. Márkus, K. (2019). Szótárhasználati munkafüzetek az oktatásban – használatban a Tanulószótárak. *Modern Nyelvoktatás*, 25(2), 42–62.
- P. Márkus, K. (2020a). *Szótárhasználati munkafüzet – Angol tanulószótár*. Maxim Könyvkiadó.
- P. Márkus, K. (2020b). A lexikográfia oktatásának lehetőségei a felsőoktatásban. In M. Pintér, T. & P. Márkus, K. (Eds.), *Az ige vonzásában: Lexikográfiai, fordítástudományi tanulmányok és köszöntők Magay Tamás 90. születésnapjára* (pp. 53–63). Tinta Könyvkiadó.
- P. Márkus, K. (2020c). Fejlesztések a szótárhasználat oktatásában. In Fóris, Á., Bölcskei, A., M. Pintér, T., Szoták, Sz. & Tamás, D. M. (Eds.), *Nyelv, kultúra, identitás. Alkalmazott nyelvészeti kutatások a 21. századi információs térben: I. Terminológia, lexikográfia, fordítás* (pp. 77–83). Akadémiai Kiadó.
- P. Márkus, K. (2021). *Szótárhasználati munkafüzet – Angol gyerekszótár*. Maxim Könyvkiadó.
- P. Márkus, K. & Pődör, D. (2021). Lexikográfia és szótárdidaktika a Károli Gáspár Református Egyetem Angol Nyelvészeti Tanszékén. *Iskolakultúra*, 31(5), 92–107.
- Quirk, R. (1973). The social impact of dictionaries in the UK. In McDavid, R. & Docket, A. (Eds.), *Lexicography in English* (pp. 76–88). Annals of the New York Academy of Sciences. <https://doi.org/10.1111/j.1749-6632.1973.tb49473.x>

Training Language Teachers To Develop Learners' Use Of Vocabulary – A Pathway To Effective Independent Learning

Dictionaries are the first reference books children should learn to use at school. Students with proficient dictionary skills will find it easy to use different reference materials in their future studies. Mastery of the dictionary should be an important part of their language skills, however, there are no guidelines on how to develop these skills. It is believed that dictionary skills should be integrated into the syllabus and taught explicitly in class. In this way, teachers could play an important role in covering the gap between lexicographers and unskilled learners (dictionary users). Up to the present, very few attempts have been made to teach the appropriate skills. This paper reports the progress of a course on lexicography in Hungary (Károli Gáspár University of the Reformed Church – KRE) which aims at teaching dictionary skills to university students.

Keywords: dictionary, reference book, language skills, activities, dictionary use